Година I. Плѣвенъ, 18 мартъ 1921 год. Брой 23.

Земледѣлци, съюзявайте се!
Въ сдружаването и съюзяването е нашето спасение и сила

Абонаментъ за година 25 лева.

Единъ брой 50 ст.

# ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционенъ комитетъ. — Излиза всѣка седмица.
Органъ на сдруженитѣ земледѣлци въ Плѣвенския окржгъ.

Селянино, помогни си самъ, за да ти помогне и Богъ.

Приематъ се всѣкакъвъ видъ обявления на цѣни много умѣрени.

Скрѣбни извѣстия . . . . . 20 лева
Годежни . . . . . 25 лева
Вѣнчални обявления . . . . . 30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 1 левъ на квадратенъ сантиметъръ.

На сждебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общинитѣ и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

## Да отдадемъ нуждната почить на труда.

Думата е за закона за трудовата повиность. За него искаме да кажемъ тукъ нѣколко думи.

Всички се мръщатъ противъ него. Казваме всички, обаче трѣбва да се разбира всички тѣзи, които живѣятъ изъ контори, изъ магазини, изъ писалища и канцеларии, дори понѣкога и изъ селата, които, както се казва, обичатъ бѣлия селски хлѣбъ, обаче не обичатъ калнитѣ селски ржцѣ. Тѣхъ тѣ смѣтатъ за нѣщо срамотно, за неестетично, за долно, смѣтатъ ги за признакъ на ниско човѣшко достойнство. Наистина, ако ги запитате, тѣ отговарятъ инакъ, че и тѣ обичатъ труда, че и тѣ дори живѣятъ отъ него, обаче сжщитѣ тѣзи по-скоро ще се съгласатъ да отидатъ нощно врѣме отъ Плѣвенъ до Свищовъ отколкото, съ кирка на рамо, по срѣдъ бѣлъ день, да отидатъ отъ Съръ-пазаръ до паметника.

И не само това, дѣто се мръщатъ. Понѣкога тѣ иматъ смелостьта да се подиграватъ съ трудовата повиность, тѣ я критикуватъ, дори карикатуратъ, като при разговори сочатъ какакви ли не щѣшъ аргументи противъ нея: че била непроизводителна, че, приложена лично отнемала хлѣба на бѣднитѣ, че съглашението не давало, че законътъ билъ недоносче и т. н. Въобще, сочатъ се какви ли не щѣшъ аргументи, които повече показватъ че „баба не иска да мѣси, а не че нѣма брашно или сито“.

Но има и нѣщо друго. Прѣдъ изгледа да се вземе кирката на рамо и да се копае редомъ съ всички трудоваци, търсатъ се най-всевъзможни начини какъ да се изклинче, какъ да се заобиколи това „проклето ново тринедѣлно обучение“. Вчера единъ ми разправяше: — нѣкой си отъ Плѣвенъ, гражданитѣ трѣбва да му знаятъ името, за да избегне личното участие въ приложението на трудовата повиность, въ силата на една забѣлѣжка, която позволява съкратенъ срокъ на отбиване, купилъ си билъ нарочно за случая една каруца съ конетѣ, завѣрилъ билъ покупката прѣдъ кметството и слѣдъ всичко това изпраща слугата си, редомъ съ другитѣ трудоваци, и той да отбива трудовата си повиность. Случая сигурно не е единиченъ, сигурно не взема само тѣзи форми. Най-вѣроятно е, че се праватъ най-всевъзможни опити да се напипа нѣкждѣ си нѣкоя задна вратичка за избѣгване. Практиката вѣроятно ще ни даде не малко куриози въ тази посока.

И не на всичко това ние искаме да обърнемъ внимание. Ние искаме тукъ друго да подчертаемъ, да кажемъ че законътъ за трудовата повиность въ своитѣ различни тълкувания търпи главно двѣ разбирания. Едното е да се схваща трудовата повиность като една хубава търговска сдѣлка, която цѣли главно и единственно материалното подобрѣние на България. Слѣдъ това започватъ разсждденията: голѣма печалба, малка печалба, производителенъ трудъ и пр.. Това е едното, обикновеното схващане, на което дори не сж чузди и наши хора. Другото, което не изключава икономическия характеръ на реформата, е че трудовата повиность, въ всичката своя ширина и пълнота, е единъ актъ съ високо обществено значение, който далеко надминава каквато и да била икономическа реформа. Ние тъй може да прѣдадемъ тази си мисъль и това значение: нуждно е писательтъ за извѣстно врѣме да остави писалката, магазинерътъ —да напустне магазина, чиновникътъ — канцеларията, адвокатътъ — чантата и писалището, търговецътъ — чекмеджето и всички, въ продължение да кажемъ на десеть дни, да отидатъ, съ кирка на рамо, на равно съ другитѣ трудоваци, да отдадатъ *нуждната почить* на труда, на този трудъ, който ни храни и на гърба на който живѣемъ. Ето, това е всичкото, това е сжщината, ядката на реформата. Ако говоримъ за нѣкакъвъ си новъ духъ на епохата, за нѣкакво си ново врѣме, послѣдното именно въ това трѣбва да се изрази, че всички прѣдъ труда трѣбва да бждемъ равни. Историята познава различни равенства и неравенства: юридическо, съсловно, икономическо, политическо. . . . има и друго едно неравенство, което се изразява въ това, че цѣла една категория отъ най-претенциозни хора мислятъ, че е срамота, поне за извѣстно врѣме, да се заловатъ публично съ черния трудъ. Трудовата повиность именно това цѣли, да саздаде и този новъ видъ равенство — трудово равенство—което тъкмо хармонира съ духа на новото врѣме и на което ние даваме тази формула: всички въ продължение на нѣколко седмици да отидатъ да отдадатъ лично *нуждната почить* къмъ този трудъ и къмъ този човѣкъ, къмъ когото ние сме навикнали да гледаме само като на обектъ за заповѣди, а на нази си — като на лица за командуване.

Това е второто разбиране на трудовата повиность. То не разглежда послѣдната като една хубава търговска сдѣлка. Обратно, по това схващане тя е нѣщо повече отъ нея, тя е едно трудово равенство прѣдъ закона, прѣдъ което всички аргументи и смѣтки отъ търговски характеръ падатъ, за да се замѣстатъ съ аргументи отъ друго естество. И ако има още нѣщо къмъ казаното да дадемъ, то е само да изтъкнемъ положението, — вече като заключение отъ едното разбираме — че душата на закона е личното отбиване на пѣтната повиность. Тукъ е неговата ядка, сжщина и цѣность. Въ противенъ случай той ще ни наумява нѣкогашния турски законъ за отбиване на военната тегоба: който има пари ще се освобождава, който нѣма, ще служи . . . ще прави пѣтища, ще сади дръвчета, а други ще се разхождатъ и наслаждаватъ отъ всичкото това. Това *откупване*, законътъ, Трудова България по никакъвъ начинъ не трѣбва да позволява. Защото то обижда, то не хармонира съ врѣмето, то показва, че пакъ паратѣ сж всичкото, че трудътъ е нищо.

Прочее, законътъ за който е дума, е единъ отъ най-добритѣ, които е далъ земледѣлческия съюзъ и на който цѣла трудова България отъ сърдце ржкоплѣска. Не ще скрия: съ него, и съ нѣколко други още закона на брой не повече отъ 4—5, българскиятъ земледѣлецъ ще излѣзе прѣдъ историята. Съ него историкътъ ще го характеризира, съ духа вложенъ въ него ще му дава нуждната оцѣнка. И не отъ това ни е страхъ. Нашиятъ страхъ иде отъ друго нѣщо, отъ това да не би законътъ въ своето приложение да се компрометира.

У насъ законитѣ иматъ една странна сждбина — наумяватъ падането на тѣлата въ безвъздушно пространство. Въ него перушината, както знаемъ, пада на долу, обаче въ въздушното пространство отива тъкмо въ обратна посока, отива нагорѣ. Тъй е съ много наши закони. Законодателтъ мисли едно, влага какви не щѣшъ благи намѣрения, обаче сжщитѣ тѣзи закони, до дѣто дойдатъ до изпълнителя, въ силата на най всевъзможни усложнения и прѣчупвания прѣзъ чужди срѣди, всички отиватъ съ краката нагорѣ.

Отъ това ни е страхъ, когато става въпросъ за хубавия принципъ на трудовата повиность. Имаме вече признаци за това компрометиране. Споменахъ за «коларя», който нарочно, само за случая, купува каруца съ конетѣ. Други мислятъ да прѣкаратъ трудовата повиность въ „джюмбушъ“, трети — съ чесане по тила, чатвърти се надѣватъ, чрѣзъ едно откупване, пакъ чичо да остане на «фронта, а другитѣ да избѣгатъ въ тила». Пети, отъ дѣто ии наймалко се надѣвашъ, отъ дѣто пѣятъ „да живѣй, живѣй труда“, отъ тамъ устройватъ по различни скрити начини най-опасни и скрити обструкции. Думата е за градскитѣ комуни у насъ. Повтаряме — тукъ е опасното мѣсто на великата инициатива. Не тъй лесно ще накарашъ единъ човѣкъ на капитала, или единъ прѣдубѣденъ човѣкъ на умствения трудъ, единъ фанатизиранъ партизанинъ отъ противния лагеръ, всичко което стои извънъ редоветѣ на земледѣлческа Трудова България — защото всичко останало е противъ закона за който е дума — всичко това да го накарашъ да вземе кирката на рамо и по срѣдъ бѣлъ день, редомъ съ другитѣ трудоваци, да отидѣ нѣкждѣ си да сади дръвчета или да чука камани по шосетата. Трѣбватъ за това голѣми усилия, нуждно е, ще кажемъ, голѣмо внимание и отъ страна на Трудова България за да се не компрометира хубавата ѝ инициатива. Защото — казахме го — историята на всѣки единъ нашъ законъ е и историята на всѣка една наша рѣка: въ зачалото бистро, хубаво, кристално, а послѣ, при устието, на края — мжтно, тинясто, та да го не познаешъ. — Отъ този край на реформата ни е страхъ.

П. Цвѣтковъ.

Никола Н. Велевъ.

## Мѣритѣ.

Въ окржжното събрание на 15, 16 и 17 януарий т. год. се повдигна въпроса за уреждане споровете между общинитѣ и частнитѣ лица за заграбенитѣ мѣри. Говори се по този въпросъ, взимаха се рѣшения, но по погрѣшка не сж вмъкнати въ общата резолюция на тридневното засѣдание на делегатитѣ сдружени земледѣлци отъ окржга. Въ конгреса на 12, 13, 14 и 15 февруарий т. г. въ София мимоходомъ се зачекна този въпросъ и надѣваме се, че пратенитѣ отъ насъ прѣдставители въ камарата ще облечатъ въ формата на законъ това не само наше искане, но искане на всички сдружени земледѣлци въ страната.

Всички до сега управляющи партии сж се страхували да разрѣшатъ този трънливъ въпросъ или ако сж правили по него нѣщо, правѣли сж го само за форма, правѣли сж го безъ да бжде приложимо и осжществимо на дѣло. Всичко е оставало само писано подъ формата на законъ, какъвто е досегашния или протоколни рѣшения на общински съвѣти, които протоколни рѣшения събиратъ праха по селскитѣ общински канцелории, защото за да се вземе отъ нѣкого заграбената общинска мѣра и се изпълни протокола трѣбва общината да води дѣло съ лицето, което е заграбило, а такива сж много почти въ всички села, които иматъ мѣра.

И понеже общината не разполага съ срѣдства за сждене съ всѣкого по отдѣлно, закона си остава само като писанъ законъ, рѣшенията, като рѣшения безъ приложение. За уталожване обществената съвѣсть и негодуване, за тургане край на споровете и ограничаване еднъжъ за винаги общинската мѣра, желателно е да се прокара законъ въ смисъль: да се състави една комисия въ селото отъ нѣколко души стари, почтени селяни, които да положатъ клетва, че ще казватъ истината споредъ своитѣ схващания и разбирания и тази комисия да обходи селската мѣра и тамъ до кждѣто болшинството отъ комисаритѣ кажатъ, че е мѣра, тамъ да се побиятъ санъритѣ.

А най-важното което е, *рѣшенията на комисията да сж безапелационни* (да не се обжалватъ прѣдъ какъвто и да е сждъ) да сж окончателни.

Комисията може да има прѣдъ видъ и скицитѣ отъ 1903 год. съставени за сжщата цѣль.

Общински мѣста, на които има постройки или посадени култури (лозя, гюлища и пр.), които костуватъ повече отъ самото мѣсто, ступанитѣ на тия постройки или култури да заплатятъ мѣстата »фондъ общината« по цѣни, каквито специални или сжщитѣ комисии опрѣдѣлятъ.

Само така смѣтаме нии ще се тури край на споровете и ще прѣстане да се прави политика съ общинскитѣ имоти.

И. И. Хранковъ.

## ПОЛЕЗНО ЛИ Е ВИНОТО? *)

Понеже винотo съ право се смѣта за традиционно българско народно питие; понеже производството и консумацията му е тѣсно свързана съ развитието и стабилизирането на лозарството ни, което съставлява единъ отъ най важнитѣ и сериозни поминъци на десятки хиляди български сѣмейства, а впослѣдствия е единъ отъ добритѣ и сигурни източници на държавния ни бюджетъ, — намѣрихме за умѣстно и наврѣменно да кажемъ нѣколко думи по озаглавения въпросъ въ свръзка съ обвинението, че и винотo причинявало алкохолизъмъ, а впослѣдствие съ желание на нѣкои хора за намаляване и затваряне на кръчми.

Прѣди да пристжпимъ къмъ сжщностьта на задачата ни, ние питаме има ли сериозни мислящи хора въ България, които съ факти да могатъ да докажатъ, че дѣйствително кръчмитѣ сж виновни за пиянството на нѣкои хора, а не тѣзи послѣднитѣ? Ако има такива какъ биха обяснили тѣ факта какво, слава Богу, не всички българи се напиватъ, а само едно малцинство? Има ли нѣкой, който може да твърди какво умния, сереозния и честолюбивия човѣкъ може да се напие; и, напротивъ лекия и лошо възпитания не би се напивалъ и при липса на кръчми? Има ли нѣкой, който може да посочи поне единъ случай на алкохолизъмъ въ България отъ умѣрено пиене на гроздово вино?

Слѣдъ горнитѣ въпроси, безъ да чакаме отговори, ние смѣло твърдимъ че въ Българияия алкохолизъмъ отъ вино нѣма и не може да има; че кръчмитѣ, безъ да ги защищаваме, сами по себе си не сж прѣчина за на-

*) За туй имаме увѣрения и отъ факта отъ прѣди 5—6 години въ Русия — затварянето на кръчмитѣ не само прѣкрати пиянството, противъ което сме и ние може би повече отъ колкото „тъй нареченитѣ въздържатели“, но го увеличи, а освѣнъ туй се разшири контрабандната търговия съ спиртнитѣ питиета и пр. Именно ние много се боимъ да не би съ затварянето на явнитѣ кръчми да се умножатъ „тайнитѣ“ „както е случая съ развратнитѣ публични домове, съ комарджийството и др. И ето защо ние намираме че, ако е въпросъ за затваряне на неполезни заведения, по-скоро би трѣбвало да се затворятъ кафенетата напр — въ които, вънъ отъ другото се пиятъ питиета, за които ежегодно излизатъ отъ България десетки милиони левове, а не да се закача *безпричинно* винотo — продуктъ отъ лозята, за който държавата ни е похарчила и сега харчи грамадни суми Въ сжщность намъ е абсолютно неоясимо какъ и защо държавата ни поощрява стабилизирането и развитието на лозарството и винрството — ето на 27 II т. г. г. Министра на земледѣлието е открилъ въ гр. Плѣвенъ висшия курсъ по лозарство, винарство и градинарство, а отъ друга страна се посѣга на косвенния продуктъ отъ лозята — винотo?

пиването на нѣкои хора, а тѣзи послѣднитѣ сѫ виновни ;[1] инъкъ би слѣдвало заради бълхитѣ напр. да изгараме юрганитѣ. Поради горнитѣ съображения ние съ спокойна съвѣсть и смѣло прѣпоръчваме на всѣки българинъ да пие по-малко натурално гроздово вино, безъ да се страхува отъ алкохолизъмъ.

За да не бѫдемъ обвинени въ голословие и пристрастно отнасяне спрямо виното, поднасяме на всички „тъй наречени въздържатели и крещѣщи за вино и алкохолизъмъ" долнитѣ *данни и необорими авторитетни мнѣния*: въ физиологическия рѣчникъ подъ заглавие: „Toxicologie des alcools" (отровности спиртоветѣ) Д-ръ Ch. Richet се е изказалъ така: „това забѣлѣжително физиологическо дѣйствие за отровностьта на висшитѣ алкохоли и алдехидитѣ съ сложни молекули понася едно прямо практическо потвърждение върху което само въ Франция, безъ да посочвамъ на чужди страни, твърдѣ справедливо сѫ настоявали мнозина учени, като: Rabuteau, Dujardin—Beaumaits, Laborde и Magnan, когато, напротивъ, етиловиятъ алкохолъ за развитието на алкохолизма — това ужасно зло, дѣуствува най-малко. Прочее въ натуралното вино почти нѣма висши алкохоли, като въ разнитѣ ракии, като: амери, абсенти, коняци и др., отъ които изкусната индустрия произвежда все нови вариетети, висшитѣ алкохоли се съдържатъ въ значително количество. *Ето защо може да се твърди съ най-голѣма положителность, че натуралното вино не причинява алкохолизъмъ*«.

Но ето и други не помалко убедителни твърдения: прѣзъ 1903 г. извѣстното френско списание: „Illustration" е произвело една извънредно интересна анкета досѣжно влиянието на виното върху човѣшкия организъмъ и това затуй, защото въпросътъ е билъ крайно вълнуващъ въ лозарско-винарска Франция и наложително е било да бѫде уясненъ. Анкетата е дала слѣдния резултатъ —ще цитириме отдѣлнитѣ мнѣния само на два капацитети: Д-ръ Ponchet членъ на френската медицинска академия, е казалъ: „*Умѣреното пиене на виното (разбирай натуралното) сигурно се отразява благотворно на здравето*". А д-ръ Moreau de Tours, забѣлѣжителнъ лѣкаръ на душевни болни, отбѣлѣзалъ: «Употрѣбяването на виното е не само благоприятно за здравето, но и нужно обаче при условието: употрѣбявай, но не злоупотрѣбявай".

Изобщо френската медицинска академия се е изказала въ слѣдната смисъль: отъ 29 нейни членове, които сѫ си дали мнѣнието, *19 сѫ за ползата отъ виното*, 7 го отбѣлѣзватъ като неутрално питие и *само трима* сѫ се изказали противъ него.

Слѣдъ горѣизложеното ние пакъ канимъ поне единъ нашъ »въздържатель» или лѣкарь да излѣзе и *съ факти и необорими български данни* да оправдае данничтѣ и фактитѣ на френскитѣ учени медици, които, увѣренъ съмъ, нито единъ българинъ би можалъ да обвини въ пристрастие или едностранчивость.

Поради туй и понеже въ лозарска България въпросътъ за виното и алкохолизма е отъ обществено економическо, здравословно и държавно значение, необходимо е на него общество и държава да погледнатъ най сериозно и грижливо, а не съ прибързани и недомислени обсѫждания да се извършатъ катастрофални грѣшки за голѣма часть отъ земледѣлското ни стопанство. Нека всички внимаваме, за да не се разкайваме.

Б. Р. Като даваме мѣсто на горната статия, дължимъ да отбѣлѣжимъ, че тя е лично мнѣние, което мислимъ не противорѣчи на законопроекта за кръчмитѣ, тъй като тоя законопроектъ съвсѣмъ не отрича умѣреното употрѣбление на чиятелтѣ натурални вина и ракия.

---

Плѣвенско Учил. Настоятелство

## ОБЯВЛЕНИЕ
№ 108.

Плѣвенското училищно настоятелство обявява на интересующитѣ се, че на 28 мартъ 1921 год. 11 часа прѣдъ обѣдъ, (зимно врѣме), въ канцеларията на кметството ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, съ съкратенъ срокъ, за доставката на канцеларски материали за плѣвенскитѣ училища и за училищното настоятелство.

Приблизителната стойность възлиза на 42,000 лева.

Залогъ за правоучастие въ търга 5%.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразяватъ съ чл. чл. 11 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Офертитѣ ще се приематъ до 11 ч. прѣдъ обѣдъ.

гр. Плѣвенъ, 7. III. 921 г.

Прѣдседатель:
Ал. Хр. Базиргяновъ.
Секретарь: Хр. М. Поповъ.

---

Шумненско
Селско Общинско Управление.

## ОБЯВЛЕНИЕ
№ 129.

с. Шумнене, 1 мартъ 1921 г.

На 3 априлъ 1921 г. въ канцеларията на Шумненското с. общинско управление отъ 2—5 ч. слѣдъ пладнѣ ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на закуповачъ събирането на общинския доходъ отъ »Интизапъ« за врѣме отъ 1 априлъ 1921 г. до 1 априлъ 1923 година.

Първоначална цѣна на интезапа е 2,500 лева за цѣлото прѣдприятие.

Залогъ за правоучастие въ търга е 5% върху първоначалната цѣна, чл. 11 и 14 отъ закона за общ. прѣдприятия, е задължително за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѫтственъ день и часъ въ канцеларията на общ. управление.

Общ. кметъ: Ц. И. Стамболиевъ
Секр.-бирникъ: (не се чете).

---


**МАШИНИ НА ИЗПЛАЩАНИЯ**

Извѣстяваме на клиентитѣ ни, че наново започнахме да даваме

:: ШЕВНИТѢ МАШИНИ ::

**„СИНГЕРЪ"**

на

СРОЧНИ ИЗПЛАЩАНИЯ

въ всичкитѣ ни складове.

БОРНЪ & С-ие.

---

Застраховаме за

**Животъ и Пожаръ**

при Чиновническото Кооперативно Спестовно Застрахователно Дружество.

**Най-голѣмата и стабилна КООПЕРАЦИЯ.**

Найденъ Цв. Дековъ
ПЛѢВЕНЪ VIII кв.

---

**Продава се** дворно мѣсто 1410 кв. метра съ 30 м. лице. Мѣстото е срѣщу гара Плѣвенъ.

Споразумение при ВИЛИЯМЪ ГЕОРГИЕВЪ — Хотелъ „Македония" Плѣвенъ. 2—5


---

Потребителна Кооперация „Земледѣлска Услуга", въ гр. Луковитъ.

## ГОДИШЕНЪ БАЛАНСЪ
На 31 декември 1920 год.

ДА ДАВА — ДА ЗЕМА

| № по редъ | Наименование на партидитѣ | Общи обороти: Да дава лева | ст | Общи обороти: Да зема лева | ст. | Остатъци: Активъ лева | ст. | Остатъци: Пасивъ лева | ст |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | Каса | 635485 | 73 | 608187 | 54 | 27298 | 19 | — | — |
| 2 | Стоки | 606338 | — | 564362 | 41 | 41975 | 59 | — | — |
| 3 | Дѣлове | 2400 | — | 43500 | — | — | — | 41100 | — |
| 4 | Движими и недвижими имоти | 1285 | 30 | 128 | 53 | 1156 | 77 | — | — |
| 5 | Тѣкущи смѣтки | 433944 | 09 | 429466 | 86 | 4477 | 23 | — | — |
| 6 | Загуби и Печалби | 67325 | 97 | 67325 | 97 | — | — | — | — |
| 7 | Фондове | — | — | 6378 | 30 | — | — | 6378 | 30 |
| 8 | Разни | 2200 | — | 29629 | 48 | — | — | 27429 | 48 |
| | | 1748979 | 09 | 1748979 | 09 | 74907 | 78 | 74907 | 78 |

## Смѣтка „Загуби и Печалби"
на 31 декември 1920 год.

ДА ДАВА — ДА ЗЕМА

| № по редъ | Разяснение | СУМА лева | ст. | № по редъ | Разяснение | СУМА лева | ст. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | За доставка на стоки | 10646 | 72 | 1 | Отъ стоки | 67165 | 97 |
| 2 | За заплати на персонала | 10241 | 94 | 2 | Отъ разни | 160 | — |
| 3 | Магазинни разноски | 2802 | 35 | | | | |
| 4 | Лихви | 235 | 38 | | | | |
| 5 | Отъ намалени цѣни и размѣри на стока | 7427 | 50 | | | | |
| 6 | Изправителни бѣлѣжки | 668 | 50 | | | | |
| 7 | Канцеларски | 3495 | 68 | | | | |
| 8 | 10% за запасенъ фондъ | 3037 | — | | | | |
| 9 | 2% за общо полезни начинания | 607 | 30 | | | | |
| 10 | 10% за дивидентъ на дѣловетѣ | 3036 | 70 | | | | |
| 11 | 65% за консуматоритѣ | 19738 | 60 | | | | |
| 12 | 5% за управителния съвѣтъ | 1518 | 30 | | | | |
| 13 | 3% за контролния съвѣтъ | 911 | — | | | | |
| 14 | 5% за управ. и служащитѣ | 1518 | 30 | | | | |
| 15 | За разни | 1440 | 70 | | | | |
| | | 67325 | 97 | | | 67325 | 97 |

гр. Луковитъ, 31 декемврий 1920 год.

Контроленъ съвѣтъ:
1. Прѣдседатель: Кр. Златевъ.
2. Секретарь: Ц. Т. Чипиловъ.
3. Членъ: В. Н. Брусненски.

Счетоводитель: (п. п.) В. П. Иоловъ.

Управителенъ съвѣтъ:
1. Прѣдседатель: П. Велчевъ.
2. Подпрѣдседатель: Н. Лаловъ.
3. Секретарь: Н. Лаловъ.

Членове: 1. Бр. Ц. Братуловъ. 2. Гер. Хр. Гърмодоловъ.

---

РАЙОНЕНЪ ЗЕМЛ. КООПЕРАТИВЕНЪ СИНДИКАТЪ „ОРАЧЪ"—ГАРА ЧЕРВ.-БРѢГЪ.

## БАЛАНСЪ
на 31 декемврий 1920 год. съ инвентарнитѣ остатъци.

| Наименование на смѣткитѣ | Оборотни пера: Дебитъ лева | | Оборотни пера: Кредитъ лева | | Инвентаръ: Активъ лева | | Инвентаръ: Пасивъ лева | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Каса | 5826619 | 07 | 5795315 | 78 | 31303 | 29 | — | — |
| Стоки | 3292742 | 61 | 3038776 | 87 | 253965 | 74 | — | — |
| Дебитори и Кредитори | 10504611 | 78 | 10319282 | 90 | 430057 | 58 | 244728 | 70 |
| Разни смѣтки | 854732 | 45 | 811524 | 70 | 43207 | 75 | — | — |
| Зърнени храни | 3807666 | 32 | 3800984 | 32 | 6682 | — | — | — |
| Движиии имоти | 37219 | 40 | 3902 | — | 33317 | 40 | — | — |
| Разноски по дѣлове | 4800 | — | — | — | 4800 | — | — | — |
| Дѣлове | 2000 | — | 62700 | — | — | — | 60700 | — |
| Консорциума | 244798 | — | 518264 | 80 | — | — | 273466 | 80 |
| Резервенъ фондъ | 90 | — | 2040 | — | — | — | 1950 | — |
| Печалби и загуби | 113007 | 82 | 335496 | 08 | — | — | 222488 | 26 |
| Общи разноски | 105014 | 51 | 105014 | 51 | — | — | — | — |
| Лихви и Комисионни | 22225 | 79 | 22225 | 79 | — | — | — | — |
| Акцепти | 195000 | — | 195000 | — | — | — | — | — |
| Влогове | 31000 | — | 31000 | — | — | — | — | — |
| Всичко | 25041527 | 75 | 25041527 | 75 | 803333 | 76 | 803333 | 76 |

## Смѣтка Печалби и и Загуби
и разпрѣдѣлението имъ на 31 декемврий 1920 година.

ДА ДАВА — ДА ЗЕМА

| | СУМА лева | | | СУМА лева | |
|---|---|---|---|---|---|
| За загуба отъ стоки | 551 | 50 | За печалби отъ стоки | 226663 | 25 |
| *Лихви и комисиони* | | | *Зърнени храни* | | |
| За гербъ и порто | 5383 | 23 | За печалби отъ жито | 54746 | 33 |
| „ Прѣводи | 144 | 10 | „ „ „ царевица | 38068 | 31 |
| „ Лихви отъ сконтирани полици | 785 | 78 | „ „ „ ечм. и овѣсъ | 1147 | 18 |
| *Двжнми имоти* | | | *Лихви и комисиони* | | |
| „ 10% обезценка на движими имоти, чл. 64 отъ устава | 3702 | — | Отъ комисиона и инкасо | 3295 | 30 |
| *Общи разноски* | | | „ разни | 11575 | 71 |
| „ наеми, отопл., освѣтл., поправки и др. | 18284 | 20 | | | |
| „ Заплати | 54147 | 03 | | | |
| „ Данаци и други | 8713 | 73 | | | |
| „ Прѣвозъ и командировки | 8384 | 40 | | | |
| „ Канцеларски | 9305 | 45 | | | |
| „ телеграми порто и гербъ | 1127 | 10 | | | |
| „ разни | 2479 | 30 | | | |
| *Разпрѣдѣлѣние на печалбата* | | | | | |
| 30% Резервенъ фондъ | 66746 | 46 | | | |
| Разликата отъ 30% за див. на рез. фондъ | 41866 | 54 | | | |
| 30% Консоматична прѣмия | 45722 | 54 | | | |
| 10% Възнагр. Управ. и Контр. съвѣти | 15574 | 18 | | | |
| 20% Фондъ просв, благ. и коопер. цѣли | 31148 | 36 | | | |
| 5% Възнаграждение Директора | 7787 | 09 | | | |
| 5% „ персоналъ | 7787 | 09 | | | |
| По 8% дивидентъ върху дѣлове 60.700 | 4856 | — | | | |
| Всичко | 335496 | 08 | Всичко | 335496 | 08 |

Съставилъ
Счетоводитель:
(п.) Ю. К. Бояджиевъ

*Контроленъ съвѣтъ:*
(п) К. Цвѣтковъ
(п.) Ст. Тодоровъ
(п.) Кр. Златевъ

*Управителенъ Съвѣтъ:*
Прѣдсед.: (п) Ив. Гетовъ
Подпрѣд.: (п.) В. Я. Велчевъ
(п.) Г. Ив. Мариновъ
(п.) Ст. Георгиевъ
(п.) Х. Христовъ
Членове: